BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 5 sierpnia 1953 r. Nr 13 (35) Poz. 76 – 79

TREŚĆ:

76.

ZARZĄDZENIE Nr 33/Org.

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 26 czerwca 1953 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania komórek kontroli technicznej w budownictwie przemysłowym.

Na podstawie § 3 pkt. 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie jakości produkcji (Monitor Polski Nr A-65, poz. 765) oraz zarządzenia Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 18 listopada 1952 r. w sprawie etatów dla komórek kontroli technicznej (Biuletyn P.K.P.G. Nr 54, poz. 236) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przedmiotem działania służby kontroli technicznej (KT) w resorcie budownictwa przemysłowego jest kontrola i nadzór nad jakością wykonawstwa, zgodnością wykonawstwa i dokumentacją techniczną i warunkami technicznymi, pracą laboratoriów oraz instruktaż w powyższym zakresie.

§ 2. Ustala się organizację służby kontroli technicznej (KT) w resorcie budownictwa przemysłowego w sposób następujący:

1) całokształt spraw kontroli technicznej (KT) w resorcie budownictwa przemysłowego należy do Departamentu Techniki — Wydział Kontroli Technicznej,
2) sprawy kontroli technicznej w centralnych zarządach prowadzą główni inspektorzy w zarządach zjednoczeń (przedsiębiorstw) — inspektorzy (st. inspektorzy) kontroli technicznej,
3) sprawy kontroli technicznej w zarządach budowlanych, budowlano - montażowych i w zarządzie geologicznym prowadzą inżynierowie (st. inżynierowie) kontroli technicznej,
4) na budowach funkcję kontroli technicznej sprawuje służba Kontroli Technicznej tworzona zgodnie z zarządzeniem Nr 131 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 czerwca 1952 r. w sprawie wprowadzenia na budowach obowiązku technicznej kontroli międzyoperacyjnej (Biuletyn M. B. Przem. Nr 8(15), poz. 55).

§ 3. Do zakresu działania Wydziału Kontroli Technicznej Departamentu Techniki należą sprawy planowania, organizacji i kontroli całokształtu prac związanych z kontrolą techniczną wykonawstwa robót budowlanych, budowlano - montażowych i geologicznych resortu, a w szczególności:

1) inicjowanie projektów zarządzeń, wytycznych i instrukcji w sprawach organizacji i funkcjonowania kontroli technicznej,
2) kontrola i nadzór nad całokształtem prac kontroli technicznej w jednostkach organizacyjnych resortu,
3) opracowywanie projektów załatwień wniosków i reklamacji dotyczących jakości wykonawstwa przedstawionych przez jednostki organizacyjne resortu,
4) pomoc w organizowaniu kontroli technicznej na obiektach pionierskich,
5) prowadzenie spraw Komisji Okresowej Kontroli Obiektów Przemysłowych (zarządzenie Nr 79 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 9.IV.52 r. Biuletyn MBP Nr 5),
6) analizowanie przyczyn i zwalczanie błędów jakościowych wykonawstwa,
7) opiniowanie projektów instrukcji kontroli międzyoperacyjnej dla podstawowych asortymentów robót i procesów technologicznych oraz kontrola ich stosowania,
8) bezpośrednia kontrola realizacji zarządzeń w przedmiocie podniesienia jakości robót oraz pracy służby kontroli technicznej na budowach kluczowych.

§ 4. Do zakresu działania komórek kontroli technicznej w centralnych zarządach i zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego należy planowanie, organizowanie i nadzór nad całokształtem prac związanych z kontrolą techniczną wykonawstwa robót budowlanych, budowlano - montażowych i geologicznych w podległych jednostkach organizacyjnych, a w szczególności:

1) opracowywanie instrukcji dotyczących organizacji metod i funkcjonowania służby kontroli technicznej w podległych jednostkach oraz nadzór nad jej działalnością,

2) instruowanie podległych jednostek organizacyjnych w przedmiocie podniesienia jakości produkcji budowlanej i budowlano - montażowej oraz związanej z nią produkcji pomocniczej,

3) opracowywanie wniosków mających na celu podniesienie jakości wykonawstwa,

4) współpraca w opracowywaniu norm jakościowych, warunków technicznych i instrukcji technologicznych,

5) opracowywanie instrukcji kontroli międzyoperacyjnej dla podstawowych asortymentów robót i procesów technologicznych,

6) kontrola stosowania norm jakościowych, warunków technicznych i instrukcji technologicznych w podległych jednostkach organizacyjnych,

7) analiza przyczyn i zwalczanie błędów wykonawstwa,

8) rozpatrywanie reklamacji jakościowych,

9) opracowywanie wniosków dotyczących szkolenia oraz organizowanie dokształcenia pracowników kontroli technicznej,

10) kontrola i nadzór nad pracą laboratoriów w zjednoczeniach.

§ 5. Do zakresu działania komórek (stanowisk pracy) kontroli technicznej w zjednoczeniach i przedsiębiorstwach należy planowanie, organizowanie i nadzór nad całokształtem prac związanych z kontrolą techniczną wykonawstwa robót w poległych jednostkach organizacyjnych, a w szczególności:

1) czynności wymienione w § 4 pkt. 1 — 8 i pkt. 10.

2) opracowywanie wniosków dotyczących szkolenia.

§ 6. Do zakresu działania inżynierów kontroli technicznej w zarządach budowlanych, budowlano - montażowych i zarządzie geologicznym należy:

1) organizowanie i nadzór nad pracą kontroli technicznej na podległych budowach (odcinkach geotechnicznych),

2) kontrola okresowa jakości wykonawstwa robót na poszczególnych budowach (prac na poszczególnych odcinkach geotechnicznych),

3) instruktaż i nadzór nad pracą polowych laboratoriów (laboratoriów odcinków geotechnicznych),

4) badanie błędów wykonawstwa na podległych budowach (odcinkach geotechnicznych) wskazywanie środków do zapobieżenia im w przyszłości,

5) dostarczanie materiałów i spostrzeżeń oraz opracowywanie wniosków do instrukcji o kontroli międzyoperacyjnej dla podstawowych asortymentów robót i procesów technologicznych.

§ 7. 1. Zakres działania kontroli technicznej na budowach ustala zarządzenie Nr 131 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 czerwca 1952 r.

2. Służba kontroli technicznej na budowach sprawuje nadzór nad pracą laboratoriów polowych.

§ 8. 1. Personel kontroli technicznej winien posiadać wysokie kwalifikacje techniczne i wieloletnią praktykę w bezpośrednim wykonawstwie.

2. Główni inspektorzy kontroli technicznej w centralnych zarządach oraz inspektorzy (st. inspektorzy) kontroli technicznej w zarządach zjednoczeń (przedsiębiorstw) podlegają bezpośrednio naczelnym inżynierom (i — zastępcom dyrektora).

3. Inżynierowie (st. inżynierowie) kontroli technicznej, w zarządach budowlanych, budowalno - montażowych i zarządzie geologicznym podlegają bezpośrednio głównym inżynierom.

4. W razie powstania rozbieżności w sprawach kontroli technicznej między inspektorem (st. inspektorem) kontroli technicznej zjednoczenia (przedsiębiorstwa) a dyrektorem zjednoczenia bądź inżynierem (st. inżynierem) kontroli technicznej zarządu podległego zjednoczeniu a kierownikiem tego zarządu, inspektor (st. inspektor) względnie inżynier (st. inżynier) kontroli technicznej jest obowiązany zawiadomić o tym bezpośrednio kierownika kontroli technicznej jednostki nadrzędnej.

5. W razie powstania rozbieżności w sprawach kontroli technicznej między głównym inspektorem kontroli technicznej w centralnym zarządzie a dyrektorem względnie naczelnym inżynierem centralnego zarządu albo inspektorem (st. inspektorem) kontroli technicznej w zjednoczeniu podległym bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, główny inspektor względnie inspektor (st. inspektor) kontroli technicznej obowiązany jest zawiadomić o tym bezpośrednio dyrektora Departamentu Techniki.

§ 9. Służba kontroli technicznej wykonuje kontrolę w oparciu o regulamin pracy opracowany przez centralne zarządy lub zjednoczenia (przedsiębiorstwa) na podstawie wytycznych Departamentu Techniki (Wydział Kontroli Technicznej).

§ 10. Zjednoczenia i przedsiębiorstwa, w skład których wchodzą zakłady produkcyjne opracują w oparciu o niniejsze zarządzenie, szczegółowe instrukcje o organizacji oraz zakresie i sposobie wykonywania czynności kontroli technicznej w tych zakładach.

§ 11. 1. Obsadę ilościową komórek kontroli technicznej w centralnych zarządach branżowych, w zarządach zjednoczeń (przedsiębiorstw) produkcji podstawowej oraz w zarządach budowlanych i budowlano - montażowych resortu ustala załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Ustaloną w załączniku Nr 1 ilość etatów komórek kontroli technicznej wydziela się z ogólnej puli etatów przyznanych danej jednostce organizacyjnej.

3. Dokonywanie przesunięć etatów ustalonych dla komórek organizacyjnych lub wykorzystywanie w jakikolwiek inny sposób etatów zatwierdzonych dla komórek kontroli technicznej na wszystkich szczeblach jest niedozwolone.

§ 12. Pracownicy zatrudnieni w komórkach kontroli technicznej otrzymują wynagrodzenie według przepisów obowiązujących w odniesieniu do pracowników działów technicznych na odpowiednich szczeblach organizacyjnych.

§ 13. 1. Zasady premiowania pracowników służby kontroli technicznej uregulują odrębne przepisy.

2. Do czasu ustalenia odmiennych zasad premiowania, pracownicy kontroli technicznej otrzymywać będą premię stałą w wysokości 60% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem funkcyjnym przy współczynniku premii 1,0.

3. Premia powyższa może ulec obniżeniu w przypadku:

1) powtarzania się błędów w wykonywanych robotach,

2) zgłaszania do odbioru obiektów lub poszczególnych asortymentów robót złej jakości wykonania,

3) stwierdzenia, że jakość wykonania kontrolowanych robót nie ulega poprawie.

4. O obniżeniu premii orzeka dyrektor (kierownik) jednostki bezpośrednio wyższego szczebla organizacyjnego na wniosek kierownika kontroli technicznej tej jednostki.

§ 14. 1. Pracownicy kontroli technicznej ponoszą pełną odpowiedzialność za właściwe wykonywanie powierzonych sobie czynności kontroli.

2. Odpowiedzialność jednostek wykonawczych i zakres osobistej odpowiedzialności za jakość wykonawstwa robót, określa zarządzenie Nr 141 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 czerwca 1952 r.

§ 15. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy Centralnego Zarządu Mechanizacji, Centralnego Zarządu Zakładów Betoniarskich i Żelbetowych Centralnego Zarządu Biur Projektów i podległych mu jednostek, Centralnego Zarządu Zaopatrzenia, Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego i Instytutów, oraz Centralnego Zarządu Transportu.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

W porozumieniu:
PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z **E. Szyr**
Minister

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 33/Org. z dnia 26 czerwca 1953 r.

WYKAZ ILOŚCIOWY

etatów kontroli technicznej w budownictwie przemysłowym wyodrębnionych z ogólnej puli etatów jednostek organizacyjnych.

1. Obsada ilościowa komórek kontroli technicznej w Ministerstwie.

1. Departament Techniki Wydział Kontroli Technicznej	— 8
2. Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Śląsk	— 3
3. Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Południe	— 2
4. Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Północ	— 3
5. Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Zachód	— 2
6. Centralny Zarząd Budownictwa Lądowo-Inżynieryjnego	— 2
7. Centralny Zarząd Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego	— 2
8. Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych	— 3
9. Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych	— 3
10. Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych	— 3
Razem w Ministerstwie	31 etat.

2. Obsada ilościowa służby kontroli technicznej w Zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego:

1. Metrobudowa Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego (w jednostce organizacyjnej sprawującej kierownictwo robót)	— 2
w 4-ch zarządach budowlano - montażowych po 1 etacie	— 4
2. Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych	— 5
w tym: w 4-ch zarządach budowlano-montażowych po 1 etacie	
3. Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych	— 7
w tym: w 4-ch zarządach budowlano-montażowych oraz w odcinku budowlano - montażowym w Krakowie po 1 etacie	
Razem w Zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) podległych bezpośrednio Ministrowi	— 18 etatów

3. Obasada ilościowa służb kontroli technicznej w jednostkach organizacyjnych podległych centralnym zarządom.

1. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Przemysłowego — Śląsk po 2 etaty	— 14
Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im. B. Bieruta	— 4
Stalinogrodzkie Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej	— 3
razem	— 21
2. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Przemysłowego — Południe po 3 etaty	— 12
w 5 zarządach budowlanych po 1 etacie	— 5
razem	— 17
3. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Przemysłowego — Północ po 2 etaty	— 18
Lubelskie Przemysłowe Zjednoczenie Budowlane	— 3
Warszawskie Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej	— 3
w 4-ch zarządach budowlanych po 1 etacie	— 4
razem	— 28
4. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Przemysłowego — Zachód po 2 etaty	— 12
w 3-ch zarządach budowlanych po 1 etacie	— 3
razem	— 15
5. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Lądowo - Inżynieryjnego po 2 etaty	— 12
6. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Budownictwa Wodno - Iżynieryjnego po 2 etaty	— 10
w 12 zarządach budowlano - montażowych po 1 etacie	— 12
razem	— 22
7. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Konstrukcji Stalowych po 2 etaty	— 14
w 8-miu zarządach budowlano - montażowych po 1 etacie	— 8
razem	— 22

8. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Montażu Urządzeń Elektrycznych z wyjątkiem Zjednoczenia Elektroprojekt po 2 etaty — 16
Zakłady Produkcji Pomocniczej Montażu Urządzeń Elektrycznych — 1
w 16-tu zarządach budowlano - montażowych po 1 etacie — 16
razem — 33

9. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) podległe Centralnemu Zarządowi Instalacji Przemysłowych: Stalinogrodzkie, Wrocławskie, Lubelskie po 3 etaty — 9
Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej Instalacji Przemysłowych — 1
Inne zjednoczenia (przedsiębiorstwa) po 2 etaty — 20
W 9-ciu zarządach budowlano-montażowych po 1 etacie — 9
razem — 39

Razem w jednostkach organizacyjnych podległych centralnym zarządom. —.209

77.

OKÓLNIK Nr 41

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 20 lipca 1953 r.

w sprawie wzmożenia bezpieczeństwa obrotu czekowego w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

W celu wzmożenia bezpieczeństwa obrotu czekowego — polecam, co następuje:

§ 1. 1. Do odbioru książeczek czekowych w banku upoważniać należy wyłącznie kasjerów lub ich zastępców.

2. Kasjerzy lub ich zastępcy, upoważnieni do podejmowania w banku książeczek czekowych winni przy odbiorze książeczek czekowych sprawdzać, w obecności pracownika banku, ilość i kolejność numeracji zawartych w książeczkach blankietów czekowych.

3. Główni (starsi) księgowi obowiązani są prowadzić ewidencję upoważnień wydanych do odbioru książeczek czekowych.

§ 2. 1. Książeczki czekowe należy oddawać na przechowanie kasjerom w pomieszczeniach kasy w kasach ogniotrwałych, kasetkach żelaznych lub skrzyniach drewnianych obitych blachą, trwale przymocowanych do podłogi, które po zakończeniu pracy winny być zamykane na klucz i pieczętowane lub plombowane.

2. Duplikaty kluczy od pomieszczeń kasowych, kas ogniotrwałych, kaset itp. należy oddawać na przechowanie właściwym oddziałom banku finansującego.

3. Przed otwarciem pomieszczeń kasy i kas ogniotrwałych, kaset lub skrzyń należy sprawdzać, czy zamki, pieczęcie lub plomby nie zostały naruszone.

W przypadku stwierdzenia braku względnie uszkodzenia pieczęci lub plomb, wyłamania zamków, drzwi lub krat okiennych:

1) kasjer obowiązany jest niezwłocznie zakomunikować o tym dyrektorowi (kierownikowi) jednostki organizacyjnej;

2) dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej i główny (starszy) księgowy przy udziale kasjera, przed rozpoczęciem operacji kasowych, stwierdza protokółem podpisanym przez wszystkie osoby biorące udział w kontroli — stan gotówki, czeków i innych wartości przechowywanych w kasie;

3) dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej obowiązany jest niezwłocznie skierować sprawę do organów uprawnionych do ścigania przestępstw.

§ 3. 1. Czeki winny być wypisywane czytelnie i starannie.

2. Wszelkie czeki wystawione nieprawidłowo (anulowane), jak również niezużyte blankiety czekowe wskutek zlikwidowania rachunku bankowego, winny być niezwłocznie zwrócone bankowi.

3. Dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej i główny (starszy) księgowy winni przed podpisaniem sprawdzić, czy w czeku wymieniona została kwota do podjęcia.

4. Czeki gotówkowe wydawać należy wyłącznie osobom zaufanym, będącym stałymi pracownikami jednostki organizacyjnej. Pracownikom, będącym na okresie próbnym, jak również w czasie wypowiedzenia nie należy wydawać czeków.

5. Kasjerzy obowiązani są prowadzić ewidencję wydawanych czeków i osób podejmujących czeki.

6. Kasjer przed wydaniem czeku obowiązany jest stwierdzić tożsamość osoby kwitującej odbiór czeku.

§ 4. Główny (starszy) księgowy obowiązany jest dokonywać rewizji stanu czeków co najmniej raz w miesiącu.

§ 5. Kasjer, w myśl obowiązujących przepisów, ponosi materialną odpowiedzialność za całość wszystkich przyjętych przez niego czeków.

§ 6. 1. W przypadku zagubienia lub kradzieży książeczki czekowej, albo pojedynczych czeków, jednostka organizacyjna budownictwa przemysłowego będąca posiadaczem rachunku, winna niezwłocznie (telefonicznie lub telegraficznie) zawiadomić o tym oddział banku, który wydał książeczkę wymieniając ilość, numery i ewentualne kwoty czeków. Zawiadomienie należy potwierdzić na piśmie, przesyłając do banku stosowne oświadczenie w dwóch egzemplarzach.

2. Zgodnie z okólnikiem Ministra Finansów z dnia 30 września 1952 r. w sprawie wzmożenia bezpieczeństwa obrotu czekowego — w razie wypłaty przez bank czeku skradzionego, zgubionego lub sfałszowanego, co do którego nie wykonano obowiązków wynikających z przepisów o wzmożeniu bezpieczeństwa czekowego, całkowitą odpowiedzialność ponosi posiadacz rachunku, o ile nie zachodzi zaniedbanie ze strony banku.

§ 7. Za przestrzeganie przepisów prawnych i instrukcji bankowych z zakresu obrotu czekowego oraz ustaleń zawartych w niniejszym okólniku ponosi odpowiedzialność dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej i główny (starszy) księgowy.

§ 8. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem podpisania.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: okólnik Ministra Budownictwa Przemysłowego nr 94 z dnia 29 grudnia 1951 r. w sprawie wzmożenia bezpieczeństwa obrotu czekowego w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysło-

wego oraz okólnik nr 84 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 października 1952 r. w sprawie wzmożenia bezpieczeństwa obrotu czekowego w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

w/z MINISTRA

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

78.

OKÓLNIK Nr 47

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 10 lipca 1953 r.

w sprawie produkcji i zamocowania płyt wiórkowo-cementowych (supremy).

W wielu przypadkach stwierdzono, że płyty wiórkowo-cementowe (suprema) podwieszone do stropów lub przymocowane do ścian, odpadają wskutek rdzewienia umocowań stalowych (gwoździ lub drutu).

W celu uniknięcia na przyszłość podobnych przypadków poleca się, co następuje:

1. Departament Produkcji Materiałów Budowlanych zaostrzy w wytwórniach supremy podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego kontrolę produkcji płyt wiórkowo - cementowych zapewniając ścisłe przestrzeganie obowiązujących w tym zakresie norm, instrukcji i przepisów oraz dopilnowując uzyskanie właściwej jakości płyt przez stosowanie odpowiedniego drewna, należytych roztworów do mineralizacji wiórków oraz należytej dojrzałości supremy (PN/B-491).

2. Centralny Zarząd Biur Projektów:

1) zobowiąże podległe mu Biura Projektów do szczegółowego opracowywania w projektach sposobu mocowania do ścian i stropów supremy, z uwzględnieniem ciężaru mocowanego materiału, rozstawu drutów, ilości, ich średnicy i gatunku (ocynkowany lub miedziowany).
2) opracuje i wyda wytyczne wskazujące właściwe sposoby mocowania supremy do drewna, muru i betonu.

3. Zjednoczenia budowlano - montażowe zapewnią ścisłą kontrolę techniczną zamocowywania supremy.

4. Przy zamocowywaniu supremy należy zwrócić szczególną uwagę na:

1) rodzaj i jakość mocowań (miedziowanie lub cynkowanie gwoździ, drutów oraz podkładek),
2) przepisową ilość tych mocowań,
3) stan wilgotności pomieszczeń.

W pomieszczeniach narażonych na wilgoć należy unikać stosowania supremy, a gdy w wyjątkowych przypadkach jest to konieczne, należy zabezpieczyć supremę wyprawą cementowo - wapienną,

4) właściwe zabezpieczenie izolacji z supremy od zacieków.

DYREKTOR GENERALNY

Mgr inż. St. Bęć

79.

PISMO OKÓLNE Nr 38

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

ZARZĄD ZAOPATRZENIA ROBOTNICZEGO

ZR7-N-80-1d/53.

z dnia 13 lipca 1953 r.

w sprawie jesiennej akcji siewnej, wykopek, orek zimowych, uporządkowania łąk i stawów rybnych.

Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego przypomina wszystkim Oddziałom Zaopatrzenia Robotniczego, posiadającym pomocnicze gospodarstwa rolne, o obowiązku osiągnięcia pokrycia zapotrzebowania pasz objętościowych i ziarna dla planowanej ilości inwentarza żywego.

Osiągnięcie tego zadania uwarunkowane jest terminowym i starannym przeprowadzeniem jesiennej akcji siewnej i wykopek. Do obu wymienionych akcji należy się należycie przygotować i w związku z powyższym Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego poleca:

1. W zakresie przygotowań do jesiennej akcji siewnej należy:

1) zakupić i zwieźć niezwłocznie nawozy sztuczne. Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa z dnia 25 czerwca 1953 r. Nr ZN-3/55 należy składać zapotrzebowania u kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Realizować przydział nawozów sztucznych należy w najbliższej Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska". Normy przydziału nawozów sztucznych na gospodarstwo ustalone w stosunku do powierzchni zasiewów w roku gospodarczym 1953/54 i nie mogą być niższe niż:

12 kg	azotowych	20,5 — 21%
45 „	fosforowych	18%
30 „	potasowych	40%
50 „	wapna nawozowego.	

Otrzymane ilości nawozów sztucznych przeznacza Ministerstwo Rolnictwa na pokrycie wszystkich potrzeb gospodarstwa w sezonie jesiennym 1953 r., to znaczy na nawożenie ozimin, łąk, pastwisk itd.,

2) niezwłocznie i starannie przeprowadzić podorywki i głębokie orki,
3) ziemię należycie zrównać i zbronować,
4) wyremontować siewniki do zboża i nawozów sztucznych,
5) wyremontować i doprowadzić do stanu gotowości pługi, sprężynówki, pogłębiacze, brony, walce itd.,
6) wykupić i zwieźć ziarno kwalifikowane siewne, przydzielone dla Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego,
7) najlepsze własne ziarno przeznaczyć na siew i starannie oczyścić,
8) o ile gospodarstwo posiada tylko ziarno konsumcyjne, wymienić każde 110 kg własnego ziarna na 100 kg ziarna siewnego,
9) siewy przeprowadzać ziarnem bejcowanym,
10) sprawdzić siłę i energię kiełkowania ziarna siewnego,
11) przeznaczyć poletka na wczesną zielonkę, obsiewając żytem z wyką i pszenicą z wyką,

12) siew jęczmienia i wyki zakończyć w sierpniu, żyta i pszenicy do 25 września 1953 r.

2. W zakresie akcji wykopek należy:
   1) wyremontować koparki,
   2) przygotować wozy, kosze, grabie itp.,
   3) zakończyć wykopki ziemniaków do 5 października 1953 r.,
   4) wykopki buraków, brukwi, marchwi pastewnej, kapusty pastewnej idt., zakończyć do 20 października 1953 r.,
   5) z liści robić kiszonki,
   6) sadzeniaki ziemniaków kopcować oddzielnie w ilości zaplanowanych upraw w roku 1954,
   7) kopce okrywać suchą słomą i bacznie sprawdzać temperaturę,
   8) niezwłocznie usuwać łęty z pola,
   9) kilkakrotnie bronować pole po wykopkach i starannie wybierać ziemniaki oraz zbierać ziemniaki w czasie orek zimowych tych pól,
   10) kopce należycie zabezpieczyć i sprawdzać temperaturę.

3. W zakresie orek zimowych, uporządkowania łąk i stawów rybnych należy:
   1) cały areał ziemi uprawnej, nieobsianej jesienią, zaorać orką głęboką,
   2) cały zapas obornika wywieźć na pole i przyorać,
   3) rozrzucić kretowiny na łąkach i wapnować,
   4) po dokonanych odłowach w stawach rybnych stawy odkwasić, oczyścić, jazy poprawić.

Ponadto:

4. 1) w celu zapewnienia gospodarstwom większej ilości rąk do pracy w okresie wykopek, dla terminowego i szybkiego przeprowadzenia tej akcji, należy zainicjować podjęcie uchwał załóg budowlanych w formie zobowiązań odnośnie udzielenia pomocy w pracach rolnych,
   2) zabezpieczyć pomoc Państwowych Ośrodków Maszynowych.

5. Kierowników Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego zobowiązuje się do przeprowadzenia odpraw z kierownikami gospodarstw i załogą gospodarstw dla omówienia terminowych prac na miejscu i składania Zarządowi Zaopatrzenia Robotniczego meldunków na piśmie o przebiegu akcji:
   a) począwszy od 15 sierpnia 1953 r., w odstępach 2-tygodniowych meldunki o przygotowaniach i przebiegu jesiennej akcji siewnej i wykopek,
   b) do dnia 1 października — meldunki z wykonania jesiennej akcji siewnej,
   c) do dnia 1 listopada — meldunki z wykonania akcji wykopek.

6. Dyrektorzy Zjednoczeń zainteresują się jesienną akcją siewną i wykopek, prowadzoną w podległych im Oddziałach Zaopatrzenia Robotniczego, udzielając wydatnej pomocy w wypadkach trudności.

DYREKTOR ZARZĄDU

Egierski J.
p. o. V-Dyrektor

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.50
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.
konto 378-412/987 cz. 24 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: **Warszawa, ul. Krucza 24/26**

Druk LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII-A1/60 g Nakł. 2.500 egz. Zam. 522c z dn. 2.VII.53 r. 4-B-14664